

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

givet, at man skulle være meget forsigtig med anvendelse af disse bestemmelser. Det hedder således ved revisionen i 1957 i betænkningen — Folketingstidende 1956-57, 2. samling, tillæg B. sp. 55 —:

„Man har ikke ment, at der bør være adgang for de skattelignende myndigheder til undersøgelse på stedet, medmindre der ved behandlingen af den pågældende selvangivelse er fremkommet forhold, som giver rimelig grund dertil, og det foreslås derfor, at lovens § 6, stk. 1 og 2, ændres i overensstemmelse hermed, hvorhos det foreslås, at der i § 6 indsættes et nyt stk. 1, hvorved der tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel for de skattelignende myndigheder til, selv om sådanne forhold ikke foreligger, at kræve regnskabsmaterialet med bilag indsendt. Der er dog intet til hinder for, at den skattepligtige kan træffe aftale med de skattelignende myndigheder om, at disse foretager undersøgelsen af regnskabsmaterialet med bilag på stedet, hvis dette i det enkelte tilfælde måtte være den mest praktiske fremgangsmåde.“

Lovene har altså hele tiden haft til hensigt at lægge en dæmper på skattemyndighedernes iver for undersøgelser på stedet.

Jeg mener, at der skal være særlig graverende omstændigheder som begrundelse for at foretage undersøgelser på stedet. Jeg mener videre, at skattemyndigheden i sådanne tilfælde bør gøre skatteyderen opmærksom på, at han har adgang til at indbringe sagen for domstolene, hvis han finder skattemyndighedernes krav urimelige. Er ministeren enig i dette synspunkt?

Finansministeren (Poul Hansen): Det ærede medlem sagde, at spørgsmålet var stillet i al elskværdighed. Jeg kender jo så meget til det ærede medlem, at jeg da aldrig kunne have tænkt mig noget andet.

De i spørgsmålet omtalte bestemmelser, § 6, stk. 2 og 3, i kontrolloven, hjemler adgang for de skattelignende myndigheder til på stedet at gennemgå de erhvervsdrivendes regnskabsmateriale m. v., når der ved behandlingen af den pågældendes skatteansættelse er fremkommet forhold, som giver rimelig grund dertil. Bestemmelserne fandtes allerede i kontrolloven af 1946.

De er ændret både i 1957 og i 1964, men ændringerne er nærmest af teknisk karakter, og jeg kan derfor med hensyn til den måde, hvorpå de er tænkt anvendt, henvise til folketingsudvalgets betænkning af 1946, hvori det udtales — Rigsdagstidende 1945-46, tillæg B. sp. 2658 —:

„Forslagene tilsigter at tydeliggøre, at det ikke er hensigten, at de skattemyndighederne her tillagte beføjelser skal udøves generelt, men at de kun skal bringes til anvendelse over for enkelte skatteydere eller grupper af sådanne, når der foreligger formodning om, at de til skattemyndighederne afgivne oplysninger hviler på et urigtigt eller mangelfuldt grundlag.“

Vægrer nogen sig ved at efterkomme skattemyndighedernes anmodning om at få adgang til at gennemgå regnskab m. v. på stedet, skal spørgsmålet ifølge kontrollovens § 9 forelægges finansministeren, der afgør, om skatteyderen er pligtig til at efterkomme anmodningen, og han — ministeren altså — kan eventuelt fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af dagbøder. Mener skatteyderen, at finansministerens afgørelse er urigtig, vil spørgsmålet herom kunne indbringes for domstolene.

Der er altså ingen hjemmel i de omtalte bestemmelser fra skattemyndighederne til at tiltvinge sig adgang hos skatteyderen, og herom har der da heller aldrig — efter det for mig oplyste — været tale. Dette kan kun ske — og kun med politiets bistand — hvor der er spørgsmål om strafbart skatte-svig; og politiet må i så fald have indhentet en ransagningskendelse hos domstolene i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige regler, men så er vi uden for området for kontrollovens § 6, stk. 2 og 3, således som dette er angivet i folketingsudvalgets betænkning.

Når der er kommet nye kontrolregler, har ligningsdirektoratet i sin årlige ligningsvejledning til skattemyndighederne omtalt disse regler, herunder reglerne i kontrollovens § 6, men der er ikke givet generelle vejledende regler, da der ikke hidtil syns at have været behov herfor. Der har siden 1946 kun foreligget ganske få sager om kontrollovens § 6 i skattedepartementet, og der har kun i et enkelt tilfælde været tale om pålæg af dagbøder. De tilfælde,